
Back to the Present

Julio Anaya Cabanding in the Colección Manuel Expósito

03.06.2023 - 19.08.2023

Back to the Present is Julio Anaya Cabanding's first solo show at ADN Galeria. This exhibition revolves primarily around the presence of the artist's works in the Colección Manuel Expósito, focusing on those related to historical avant-gardes and paying homage to figures such as Man Ray, Picasso, Malévich, and De Chirico.

This project, included in the framework of Barcelona Gallery Weekend – The Collector is Present, will have a pre-opening on May 19 and 20, with guided tours by the collector.

Finally, the opening will take place on June 3, 2023, starting at 12pm.

Trained in classical drawing since the age of six and a Fine Arts graduate from the Universidad de Málaga, Julio Anaya Cabanding is passionate about art history and attuned to the dynamics of street visual colonization. He began to attract attention by reproducing canonical works of art in unexpected spaces, such as abandoned urban spaces and buildings, depriving the images of the symbolism of the institutional space that guards and legitimizes them. These works modify the reception of the great masters of the past while questioning the iconic power of images.

Later, the international consensus that recognized the peculiarity of his practice, derived from Street Art, led the artist to search for new ways of displaying his works that were compatible with his creative vision. Changing the public space for the use of precarious supports, Anaya Cabanding set out to respond to the challenge of redirecting his work back to the art institution, activating a circular and permeable iconosphere, without sacrificing street essences and deploying his work in high and low exhibition spaces.

The artist began to source cardboard and other found materials, which he treated with latex to harden and converted them into a suitable support for his particular revision of art history. Trompe-l'oeils that fascinate us, both for the pyrotechnic effect of virtuosity and for the intrinsic beauty of great painting. With these new supports, such as cardboard, wood, or construction debris, the image of what is represented is interfered by textures, accidents, and imperfections of the residual supports. It is in that chain of inner and outer, of copies, authorship, respect, and homage, of talented hands and selective gaze, where the echoes cease to be syncopated and he wins us over. It has been with these poor supports, as we will see in the exhibition, that he has carried out some of his most emblematic projects in multiple latitudes, claiming the attention of public institutions and private galleries, both nationally and internationally.

In *Contempt for the Masses*, Peter Sloterdijk suggests that the battle between high and low culture is rooted in the aristocratic origins of what is supposedly cultured, in the appropriation of sophisticated culture by the privileged. The masses, practically everyone today, would reject high culture as part of a cultural revenge. This boycott, also armed from the practices of historical and neo-vanguards, proposes a fusion of art and life in which Anaya Cabanding's practice also participates.

With this idea in mind, we have prepared an exhibition that brings together examples of both Constructivist and Surrealist drifts, ranging from Picasso's Cubism and Malevich's Suprematism to Man Ray's Dada, De Chirico's Metaphysical Surrealism, and finally Duchamp's conceptual irreverence. All gathered in the same room thanks to the hands of Julio Anaya Cabanding, who recovers these already classic images in a gesture as subversive as it is vital. He takes them to a place where they are not imposed, he invites them to the contingency of Kairos, to the impossibility of symbolic cryogenization. If eventually these reworked images are deceived by Kronos and the secular temple, they will carry both the fragility of life, of all creation as an exercise, as well as the obstinacy to reveal the condition of the museum as an "entropic box".

Along with the works created *ad hoc* for this exhibition, a significant number of pieces from the Colección Manuel Expósito are presented: one of the collectors who has most strongly bet on young art in our territory, with a marked focus on the exploration of both conceptual languages and those derived from mass culture and urban art.

JULIO ANAYA CABANDING (Málaga, 1987)

The practice of Spanish painter and street artist Julio Anaya Cabanding presents a challenge to art history. On dog-eared pieces of cardboard and graffiti-laden walls, he reproduces masterpieces of Western art. In contrast with their environments and fragile substrates, his trompe-l'oeils establish trans-historical dialogues with the works of past masters. Irreverent in practice yet respectful in technique, Anaya Cabanding's copies examine ideas to do with authorship, authenticity and ownership as well with the remits of the institutions that govern the worlds of historical and contemporary art such as conservation and transmission.

Back to the Present

Julio Anaya Cabanding en la Colección Manuel Expósito

03.06.2023 - 19.08.2023

Back to the Present es la primera exposición individual de Julio Anaya Cabanding en ADN Galeria. Esta muestra gira principalmente en torno a la presencia de obras de este artista en la Colección Manuel Expósito, centrándose en aquellas relacionadas con las vanguardias históricas y el homenaje a figuras como Man Ray, Picasso, Malévich o De Chirico.

Este proyecto, incluído dentro del marco del Barcelona Gallery Weekend - The collector is present, contará con una pre-inauguración los días 19 y 20 de mayo, días en los que tendrán lugar unas visitas guiadas a cargo del coleccionista.

Finalmente, la inauguración tendrá lugar el 3 de junio de 2023, a partir de las 12:00.

Formado en dibujo clásico desde los seis años, licenciado en Bellas Artes por la Universidad de Málaga, apasionado de la historia de la pintura y sintonizado con las dinámicas de colonización visual callejera, Julio Anaya Cabanding empezó a llamar la atención reproduciendo obras canónicas de la historia del arte en espacios inesperados, como espacios urbanos desafectados y edificios abandonados. Privando a las imágenes del simbolismo del espacio institucional que las cuida y legitima, estas obras modifigan la recepción de los grandes maestros del pasado, al mismo tiempo que cuestionan el poder icónico de las imágenes.

Más tarde, el consenso internacional que reconoció lo peculiar de su práctica derivada del Street Art, llevó al artista a la búsqueda de nuevas vías de exposición para sus obras que fuesen compatibles con su visión creativa. Cambiando el espacio público por el uso de soportes precarios, Anaya Cabanding se propuso responder a la tesitura que suponía reconducir su trabajo de vuelta a la institución arte, activando una iconosfera circular y permeable, sin sacrificar esencias callejeras y desplegando su trabajo en espacios expositivos high and low.

El artista empezó a aprovisionarse de cartones encontrados, residuos que trata con látex para endurecer y convertirlos en un buen soporte donde plasmar su particular revisión de la historia del arte. Trampantojos que nos fascinan, tanto por el efecto pirotécnico del virtuosismo, como por la intrínseca belleza de la gran pintura. Con esos nuevos soportes, cartón, maderas o escombros de obra, la imagen de lo representado se ve interferida por las texturas, accidentes e imperfecciones de los soportes residuales. Es en esa cadena de adentros y afuera, de copias, autorías, respetos y homenajes, de mano talentosa y mirada selectiva, donde los ecos dejan de estar sincopados y nos gana. Ha sido con estos soportes pobres, como veremos en la exposición, que ha realizado alguno de sus proyectos más emblemáticos en múltiples latitudes, reclamado la atención de instituciones públicas y galerías privadas, tanto a nivel nacional como internacional.

En *El Desprecio de las Masas* Peter Sloterdijk sugiere que la batalla entre la alta y baja cultura estaría enraizada en los orígenes aristocráticos de lo supuestamente culto, en la apropiación por parte de los privilegiados de la cultura sofisticada. Las masas, hoy prácticamente todos, rechazarían la alta cultura como parte de una venganza cultural. Este boicot, armado también desde las prácticas de la vanguardia histórica y la neo-vanguardia setentera, proponen una fusión de arte y vida de la que también participa la práctica de Anaya Cabanding.

Con esta idea en mente, hemos preparado una muestra que reúne tanto ejemplos de derivas constructivistas como surrealistas, que va desde el cubismo de Picasso y el suprematismo de Malévich hasta el Dadá de Man Ray, el surrealismo metafísico de De Chirico, y, finalmente, la irreverencia conceptual de Duchamp. Todos reunidos en una misma sala gracias a las manos de Julio Anaya Cabanding que recupera estas imágenes ya clásicas en un gesto tan subversivo como vital. Las transporta a un espacio donde no se imponen, las invita a la contingencia del tiempo-Kairós, a la imposibilidad de una criogenización simbólica. En caso de que estas imágenes reconfiguradas sean ocasionalmente engañadas por el tiempo-cronos y vuelvan al templo secular, llevarán consigo la fragilidad de la vida, de toda creación como acto, así como la persistencia en revelar la condición del museo como una "caja entrópica".

Junto a las obras creadas *ad hoc* para esta muestra se presentan un buen número de piezas que proceden de la Colección Manuel Expósito: uno de los coleccionistas que más fuertemente ha apostado por el arte joven en nuestro territorio, con una marcada focalización en la prospección de lenguajes tanto conceptuales como los derivados de la cultura de masas y del arte urbano.

JULIO ANAYA CABANDING (Málaga, 1987)

La práctica del pintor y street artist español Julio Anaya Cabanding presenta un desafío a la historia del arte. Sobre cartones desgastados y paredes cargadas de grafitis, reproduce obras maestras del arte occidental. En contraste con sus entornos y sustratos frágiles, sus trampantojos establecen diálogos transhistóricos con las obras de maestros del pasado. Irreverentes en la práctica pero respetuosas en la técnica, las copias de Anaya Cabanding examinan ideas que tienen que ver con la autoría, la autenticidad y la propiedad, así como con las competencias de las instituciones que gobiernan los mundos del arte histórico y contemporáneo, como la conservación y la transmisión.

Back to the Present

Julio Anaya Cabanding a la Colección Manuel Expósito

03.06.2023 - 19.08.2023

Back to the Present és la primera exposició individual de Julio Anaya Cabanding a ADN Galeria. Aquesta mostra gira principalment entorn de la presència d'obres d'aquest artista a la Colección Manuel Expósito, centrant-se en aquelles relacionades amb les avantguardes històriques i l'homenatge a figures com Man Ray, Picasso, Malèvitx o De Chirico.

Aquest projecte, inclòs dins el marc del **Barcelona Gallery Weekend - The collector is present**, comptarà amb una pre-inauguració els dies 19 i 20 de maig, dies en els quals tindran lloc unes visites guiades a càrrec del col·leccionista.

Finalment, la inauguració tindrà lloc el 3 de juny de 2023, a partir de les 12:00.

Format en dibuix clàssic des dels sis anys, llicenciat en Belles Arts per la Universidad de Málaga, apassionat per la història de la pintura i en sintonia amb les dinàmiques de colonització visual urbana, Julio Anaya Cabanding va començar a cridar l'atenció reproduint obres canòniques de la història de l'art en llocs inesperats, com ara espais urbans desafectats i edificis abandonats. Privant les imatges del simbolisme de l'espai institucional que les cuida i legitima, aquestes obres modifiquen la recepció dels grans mestres del passat, al mateix temps que qüestionen el poder icònic de les imatges.

Més endavant, el consens internacional que va reconèixer la seva peculiar pràctica derivada del Street Art, va portar l'artista a la recerca de noves vies d'exposició per a les obres que fossin compatibles amb la seva visió creativa. Canviant l'espai públic per l'ús de suports precaris, Anaya Cabanding es va proposar respondre a la situació que suposava reconduir el seu treball de tornada a la institució art, activant una iconosfera circular i permeable, sense sacrificar essències urbanes i desplegant el seu treball en espais expositius *high and low*.

L'artista va començar a proveir-se de cartrons trobats, residus que tracta amb làtex per endurir-los i convertir-los en un bon suport on plasmar la seva particular revisió de la història de l'art. Efectes de *trompe-l'œil* que ens fascinen, tant per l'efecte pirotècnic del virtuosisme, com per la intrínseca bellesa de la gran pintura. Amb aquests nous suports, cartró, fustes o restes d'obra, la imatge del que es representa es veu interferida per les textures, accidents i imperfeccions dels suports residuals. És en aquesta cadena d'interiors i exteriors, de còpies, autories, respectes i homenatges, de mà talentosa i mirada selectiva, on els ecos deixen de ser sincopats i ens guanyen. Ha estat amb aquests suports pobres, com veurem a l'exposició, que ha realitzat alguns dels seus projectes més emblemàtics en múltiples latituds, reclamant l'atenció d'institucions públiques i galeries privades, tant a nivell nacional com internacional.

A *El desprecio de las masas* Peter Sloterdijk suggereix que la batalla entre l'alta i baixa cultura estaria arrelada als orígens aristocràtics del que suposadament és culte, en l'apropiació per part dels privilegiats de la cultura sofisticada. Les masses, avui pràcticament tothom, rebutjarien l'alta cultura com a part d'una venjança cultural. Aquest boicot, armat també des de les pràctiques de l'avantguarda històrica i la neo-avantguarda dels setanta, proposen una fusió d'art i vida de la qual també participa la pràctica d'Anaya Cabanding.

Amb aquesta idea en ment, hem preparat una mostra que reuneix tant exemples de derivacions constructivistes com surrealistes, que va des del cubisme de Picasso i el suprematisme de Malèvich fins al Dadà de Man Ray, el surrealisme metafísic de De Chirico i, finalment, la irreverència conceptual de Duchamp. Tots reunits en una mateixa sala gràcies a les mans de Julio Anaya Cabanding, que recupera aquestes imatges ja clàssiques en un gest tan subversiu com vital. Les transporta a un espai on no s'imposen, les convida a la contingència del temps-Kairós, a la impossibilitat d'una criogenització simbòlica. En cas que aquestes imatges reconfigurades siguin ocasionalment enganyades pel temps-cronos i tornin al temple secular, portaran amb elles la fragilitat de la vida, de tota creació com a acte, així com la persistència a revelar la condició del museu com una "caixa entròpica".

Juntament amb les obres creades *ad hoc* per a aquesta mostra es presenten un bon nombre de peces que provenen de la Colección Manuel Expósito: un dels col·leccionistes que més fortament ha apostat per l'art jove al nostre territori, amb una marcada focalització en la prospecció de llenguatges tant conceptuals com els derivats de la cultura de masses i de l'art urbà.

JULIO ANAYA CABANDING (Málaga, 1987)

La pràctica del pintor i street artist espanyol Julio Anaya Cabanding presenta un desafiament a la història de l'art. Sobre cartons desgastats i parets carregades de grafitis, reproduceix obres mestres de l'art occidental. En contrast amb els seus entorns i substrats fràgils, els seus artificis estableixen diàlegs transhistòrics amb les obres de mestres del passat. Irreverents en la pràctica però respectuosos en la tècnica, les còpies d'Anaya Cabanding examinen idees que tenen a veure amb l'autoria, l'autenticitat i la propietat, així com amb les competències de les institucions que governen els mons de l'art històric i contemporani, la conservació i la transmissió.